

által készített szakkatalógusát. A 40,000 kötet 200 főcsoportra és 800 alosztályra oszlik.

Budapesti Szemle (1915, 3. sz.) *Buday László* (Népünk műveltsége) azt vizsgálja: milyen mértékű hazánkban az általános népműveltség. Eddig csak az írni-olvasni tudás volt a mérték, az 1910. évi népszámlálás azonban a magasabb fokú műveltséget is tudakolta és pedig jobban tagolja: az elemi iskola 4 vagy 6, a középiskola és az ezzel egyenlő fokú intézetek 4, 6 vagy 8 osztályának elvégzésére vonatkozott a kérdés, korra, nemre és honosságra való tekintet nélkül. Az eredményt így foglalja össze: Az újabb nemzedékek egyre tökéletesebb iskolai készültséggel indulnak az önálló életnek. A férfiak között kezdenek elsímulni a magasabb műveltségű és az alig tanult elemek között régebben fennállott éles ellentétek. A nők között szembeötlő a középiskola 4. osztályának végzésére irányuló törekvés, valamint a teljes gimnáziumi végzettségre törekvők száma is hirtelen felszökken (1909/10-ben érettségit tett 115, 1912/3-ban 226 leány, ebből 109+217 magyar!). Lassanként a városokból kezd szétáradni a vidékre is a kultúra melege és az értelmiség a város és falu között egyenletesebben oszlik szét. Az egyes hitfelekezetek és nemzetiségek műveltségi színvonala között ma még kirívó az aránytalanság; de már közelednek a magyarsághoz a többiek, régi mulasztásaikat gyorsabb ütemben pótolják. Úgy látja, hogy a jövő ama rétegek általános műveltségét fogja gyarapítani, amelyek a termelésnek közvetlen tényezői, t. i. a gazdákét és iparosokét, akiket nem a bizonyítványkényszer, hanem csupán a magasabb műveltség szükségének érzete ösztönöz a tanulásra. — *Schaffer Károly* (A háború és az idegrendszer) idegorvosi szempontból fontosnak találja, hogy az értelmi irányban túltengő nevelésünk a testi, sportoló, edző nevelést se hanyagolja el; ezt kívánja az egyén s az állam közös érdeke. Teherbíró idegrendszer és lelki fegyelmizettség biztosítja a háború és a békés munka sikerét. A fegyelem és a kötelességtudás fejlesztése segíti a túlságosan puhított öns és önző hajlamok megfékezését.

Család és Iskola (1915, 5—7. sz.) *Molnár O.* a népművelési intézmények összefoglaló ismertetését nyújtja nem csak ismertető, hanem irányító céllal. *Gockler L.* Montessori Mária nevelési eljárását ismergeti és bírálja. E cikk a *Modern pedagógusok* c. rovatban van, amely igen hasznossá válhatik, kivált ha a történeti kapcsolatokat is jelzi.

Huszadik Század (1915, 2—3. sz.). *Picker K.* a lelki epidémiákról szólva, kifejti a szuggesztió lényegét: a szuggerrált tartalmat az ember valóságnak tartja, a tudatnak ez ellen szóló elemei és funkciói nem tudnak érvényesülni. Lelki [epidémián olyan eseteket ért, amelyekben az egyén tudatának ugyanaz a tartalma, ami a csoportnak s bármit tesz a csoport, azt az egyén önmagára nézve bizonyos értelemben szabálynak tekinti. — Ez a kérdés az iskolai tömegek (osztályok), vagyis a rendszeres nevelés szempontjából bő fejtegetést érdemelne.

Kereskedelmi Szakoktatás (1915, ápr.). Egyik kis cikk arra figyelmeztet, hogy a kereskedelmi iskolák gyakorlati hivatása a mostani alakulások éber megfigyelését követeli; a tanárok ne várják a kormány